

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt over de wijze waarop de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (het CBR) de vorderingsprocedure heeft uitgevoerd.

Ter toelichting wijst verzoekster er daarbij op dat:

- het CBR geen rekening heeft gehouden met de door haar opgegeven verhinderdata, waardoor het tweede (psychiatrisch) onderzoek werd gepland op een datum waarop zij was verhinderd;
- het rapport van het op haar eigen initiatief uitgevoerde onderzoek aanwezig was in het dossier van het tweede onderzoek, terwijl dat rapport in eerste instantie niet is gebruikt als tweede onderzoek;
- ze drie onderzoeken heeft moeten ondergaan;
- het CBR brieven heeft verstuurd die niet juist gedateerd zijn en nadelig voor haar uitkwamen;
- het CBR haar het verslag van bevindingen van het eerste onderzoek niet heeft toegezonden;
- het CBR haar rijbewijs ten onrechte ongeldig heeft verklaard op 29 augustus 2008;
- het CBR de bloeuitslagen van het eerste onderzoek niet meer terug kan vinden;
- de procedure in totaal anderhalf jaar heeft geduurd.

Beoordeling

1. Verzoekster werd op 21 september 2007 aangehouden door de politie wegens rijden onder invloed. Naar aanleiding van dit incident stuurde de politie een mededeling ex artikel 130 van de Wegenverkeerswet 1994 naar het CBR, omdat er een vermoeden was ontstaan dat verzoekster ongeschikt was voor het besturen van motorrijtuigen. Op 16 oktober 2007 besloot het CBR om verzoekster een onderzoek naar de geschiktheid op te leggen in het kader van de vorderingsprocedure.

2. Het CBR stuurde verzoekster op 31 december 2007 een oproep voor het onderzoek naar de geschiktheid op 25 januari 2008 bij psychiater B. Het onderzoek bestond uit een bloedonderzoek, een psychiatrisch onderzoek en een lichamenlijk onderzoek.

3. Verzoekster ontving bij brief van 27 maart 2008 de uitslag van het onderzoek naar de geschiktheid van het CBR. De psychiater was tot de diagnose alcoholmisbruik gekomen.

Verzoekster werd om die reden door het CBR ongeschikt bevonden. Op grond van de uitslag van het onderzoek was het CBR voornemens om het rijbewijs van verzoekster ongeldig te verklaren. Het CBR bood verzoekster de mogelijkheid om binnen twee weken na verzending van de betreffende brief een verzoek in te dienen voor een tweede onderzoek.

4. Bij brief van 28 maart 2008 verzocht verzoekster het CBR het verslag van bevindingen van het onderzoek van psychiater B. naar haar toe te sturen. Het CBR stuurde het gevraagde document op 8 april 2008 naar verzoekster.

5. Op 8 april 2008 verzocht verzoekster het CBR om een tweede onderzoek en deed zij hiervoor een betaling.

6. Verzoekster ontving op 9 april 2008 het onderzoeksrapport van psychiater B. Bij het bloedonderzoek was alleen de bloedwaarde "CD-tec" vastgesteld. Verzoekster verzocht daarom bij brief van 10 april 2008 het CBR om de uitslagen van de overige bloedwaarden op te sturen.

7. De advocaat van verzoekster deelde het CBR op 11 april 2008 schriftelijk mee dat verzoekster de uitslag van het bloedonderzoek in twijfel trok en daarom een contra-expertise ging laten uitvoeren op het bloedmonster.

8. Het CBR bevestigde de ontvangst van de betaling van het tweede onderzoek bij brief d.d. 15 april 2008. In dit schrijven benadrukte het CBR dat er geen rekening kon worden gehouden met verhinderdata, nadat verzoekster de oproep voor het onderzoek had ontvangen.

9. Bij brief van 21 april 2008 riep het CBR verzoekster op voor het tweede onderzoek. Dit onderzoek was gepland op 7 juni 2008.

10. Op 23 april 2008 stuurde verzoekster volgens haar een brief van haar plastisch chirurg naar het CBR. De chirurg verklaarde in deze brief dat hij recent had vastgesteld dat verzoekster noch een gestoorde leverfunctie had noch een leververgroting. Verzoekster verzocht het CBR deze verklaring door te sturen naar psychiater B.

11. De advocaat van verzoekster stuurde op 25 april 2008 een faxbericht naar het CBR. De advocaat schreef dat verzoekster verhinderd was voor het tweede onderzoek wegens een zakelijk verblijf in het buitenland. De advocaat verzocht het CBR om een nieuwe datum voor het tweede onderzoek vast te stellen en daarbij rekening te houden met de in zijn faxbericht opgegeven verhinderdata.

12. Op 6 mei 2008 deelde de advocaat van verzoekster het CBR per faxbericht mee dat verzoekster een andere psychiater (G.) had gevonden die bereid was het tweede onderzoek op korte termijn te verrichten. Deze psychiater voerde volgens hem ook

onderzoeken uit voor het CBR in het kader van de vorderingsprocedure. De advocaat verzocht het CBR opdracht aan psychiater G. te verlenen om het tweede onderzoek te verrichten.

13. Het CBR schreef verzoeksters advocaat op 19 mei 2008 dat het niet mogelijk was om het tweede onderzoek te laten uitvoeren door psychiater G. Op grond van artikel 131 lid 2 van de Wegenverkeerswet 1994 bepaalde het CBR door welke psychiater het tweede onderzoek werd verricht. Psychiater G. verrichte volgens het CBR geen onderzoeken in het kader van een vorderingsprocedure.

14. De advocaat van verzoekster verzocht het CBR per faxbericht van 22 mei 2008 nogmaals een andere datum voor het tweede onderzoek vast te stellen. Indien dat niet gebeurde, zou hij verzoekster adviseren om het onderzoek uit te laten voeren bij psychiater G.

15. Verzoekster liet zich op 22 mei 2008 onderzoeken door psychiater G. Op 25 mei 2008 bevestigde de psychiater het CBR schriftelijk dat hij verzoekster had onderzocht. Hij gaf daarbij aan dat hij de rapportage van het onderzoek zou zenden naar het CBR zodra de bloeduitslagen bekend waren. Hij verzocht het CBR tevens namens verzoekster om zijn onderzoek als officiële tweede onderzoek te erkennen.

16. Verzoekster verscheen niet op 7 juni 2008 voor het tweede onderzoek.

17. Het CBR stuurde verzoekster en haar advocaat op 5 juni 2008 een brief waarin stond dat verzoekster verplicht was om mee te werken aan het onderzoek en dat er geen uitstel kon worden verleend vanwege haar verblijf in het buitenland. Het CBR kon geen rekening gehouden met de verhinderdata, omdat deze waren opgegeven nadat het onderzoek was ingepland. Het CBR verwees verzoekster naar een brochure die zij al eerder van het CBR had ontvangen, waarin dit stond vermeld.

18. Bij brief van 23 juni 2008 bracht de advocaat van verzoekster het CBR op de hoogte van de uitslag van de contra-expertise. De betreffende bloedwaarden bleken niet te hoog te zijn. De advocaat verzocht het CBR om op basis van de uitslagen van de contra-expertise en het onderzoek door psychiater G. het voornemen om verzoeksters rijbewijs ongeldig te verklaren in te trekken. Verder stelde de advocaat het CBR alvast aansprakelijk voor de door verzoekster geleden schade en gaf hij aan dat verzoekster daar nog nader op terug zou komen.

19. De advocaat van verzoekster stuurde het CBR op 30 juni 2008 kopieën van de uitslagen van de contra-expertise van het laboratorium.

20. Het CBR deelde verzoekster en haar advocaat op 11 juli 2008 schriftelijk mee dat het CBR een nieuwe voorlopige uitslag van het onderzoek ging vaststellen naar aanleiding van de contra-expertise. Tevens gaf het CBR aan de betaalde kosten voor het tweede

onderzoek terug te zullen storten.

21. Op 27 augustus 2008 stuurde de advocaat van verzoekster een herinneringsbrief naar het CBR met het verzoek om de definitieve uitslag van het onderzoek vast te stellen en de betaalde kosten van het tweede onderzoek terug te storten aan verzoekster.

22. Het CBR verklaarde op 29 augustus 2008 het rijbewijs van verzoekster ongeldig met ingang van 5 september 2009, omdat uit de uitslag van het onderzoek was gebleken dat verzoekster niet voldeed aan de eisen van geschiktheid. Tevens deelde het CBR de advocaat van verzoekster mee dat het geld voor het tweede onderzoek zo spoedig mogelijk zou worden gerestitueerd.

23. Verzoekster nam op 2 september 2008 telefonisch contact op met het CBR vanwege de ongeldigverklaring van haar rijbewijs. De medewerker van het CBR deelde haar mee dat psychiater B. het onderzoek had herzien naar aanleiding van de contra-expertise. De diagnose van het onderzoek was echter niet veranderd. Verzoekster werd opnieuw ongeschikt bevonden. De ongeldigverklaring van het rijbewijs was echter abusievelijk verstuurd. Verzoekster had nog recht op een tweede onderzoek. Verzoekster verzocht het CBR om het herziene rapport van psychiater B. naar haar toe te sturen.

24. Het CBR trok bij brief van 3 september 2008 de ongeldigverklaring van het rijbewijs van verzoekster in en bood excuses aan voor het abusievelijk verzenden ervan. Tevens bevestigde het CBR in deze brief de herziene uitslag van het onderzoek van psychiater B. en stuurde als bijlage een kopie van het betreffende onderzoeksrapport mee.

25. Verzoekster en haar advocaat ontvingen op 8 september 2008 een schrijven van het CBR, gedateerd op 29 augustus 2008, met daarin de voorlopige uitslag van het onderzoek en het voornemen van het CBR om het rijbewijs ongeldig te verklaren. Verzoekster werd de mogelijkheid geboden voor een tweede onderzoek. De betaling van dat onderzoek diende uiterlijk 12 september 2008 door het CBR te zijn ontvangen.

26. Verzoekster ontving op 8 september 2008 de door haar op 8 april 2008 betaalde kosten voor het onderzoek van 7 juni 2008 retour van het CBR. Diezelfde dag betaalde zij de kosten voor het tweede onderzoek. Zij bracht het CBR daarvan schriftelijk op de hoogte. In de betreffende brief gaf verzoekster tevens de verhinderdata door voor het tweede onderzoek, alsmede de uitslagen van de contra-expertise en een verklaring van haar chirurg van 22 april 2008.

27. Het CBR bevestigde op 12 september 2008 schriftelijk dat de betaling van het tweede onderzoek was ontvangen. Verzoekster gaf dezelfde dag nog extra verhinderdata door voor het onderzoek.

28. Bij brief van 21 oktober 2008 riep het CBR verzoekster op voor een tweede onderzoek naar de geschiktheid.

29. Verzoekster diende op 27 oktober 2008 een klacht in bij het CBR. Verzoekster klaagde erover dat het CBR ernstige fouten had gemaakt tijdens het onderzoek naar de geschiktheid. Ze was het oneens met de uitslag van het (herziene) onderzoek van psychiater B. Verzoekster klaagde er met name over dat het lang duurde voordat ze het onderzoeksrapport van psychiater B. had ontvangen van het CBR. De betalingstermijn voor het tweede onderzoek was daardoor erg krap. Verder was volgens haar de brief van 15 april 2008 over de betaling van het tweede onderzoek geantedateerd, omdat zij deze pas op 29 april 2008 had ontvangen. Ook had het CBR geen rekening gehouden met verhinderdata bij de planning van het tweede onderzoek op 7 juni 2009, ondanks dat verzoekster op 6 april 2008 had doorgegeven dat zij op die datum verhinderd was. Verder had het CBR verzoeksters rijbewijs onterecht ongeldig verklaard op 29 augustus 2008, want ze had nog recht op een tweede onderzoek. Tenslotte had verzoekster de herziene voorlopige uitslag van het eerste onderzoek pas op 8 september 2008 ontvangen, terwijl de betreffende brief was gedateerd op 29 augustus 2008. Verzoekster had daardoor de betalingstermijn van het tweede onderzoek maar net gehaald.

30. Het CBR bevestigde op 31 oktober 2008 schriftelijk de ontvangst van de klacht. Verzoekster werd op 12 november 2008 door het CBR gehoord.

31. Op 27 november 2008 vond het tweede onderzoek in het kader van de vorderingsprocedure plaats bij psychiater T.

32. Het CBR handelde verzoeksters klacht af bij brief van 4 december 2008. Het CBR vermeldde daarbij ten aanzien van het verslag van bevindingen van psychiater B, dat het CBR het verslag op verzoek van verzoekster op 8 april 2008 naar haar had toegezonden. Indien de betalingstermijn zou zijn verstreken als gevolg van een verlate toezending zou het CBR volgens vaste werkwijze de betalingstermijn hebben verlengd.

Aangaande de betalingsbevestiging van 15 april 2008 stelde het CBR dat deze niet was geantedateerd. Het CBR had geen enkel belang bij het antedateren van de brief. Inzake de verhinderdata verklaarde het CBR dat de advocaat van verzoekster op 25 april 2008 had doorgegeven dat verzoekster verhinderd was. Dat was na de oproep van 21 april 2008. Het CBR had daarvoor geen verhinderdata ontvangen. Verzoeker was in een eerder verstuurd brochure geïnformeerd over de regels met betrekking tot het opgeven van verhinderdata. Het CBR had de verhinderdata niet geaccepteerd, omdat deze te laat waren doorgegeven.

De ongeldigverklaring van verzoeksters rijbewijs was volgens het CBR abusievelijk gebeurd. Het CBR had het besluit na verzoeksters melding op 3 september 2008 weer ingetrokken en tevens een nieuwe voorlopige uitslag vastgesteld. De ongeldigverklaring was daardoor uiteindelijk niet van kracht geworden. Het CBR betreurde de gang van zaken.

Met betrekking tot de herziene voorlopige uitslag betoogde het CBR dat verzoekster op 5 september 2008 telefonisch had meegedeeld dat zij het document niet had ontvangen. Het CBR stuurde haar vervolgens een kopie van de voorlopige uitslag. Om die reden was de kopie gedateerd op 29 augustus en niet op 5 september 2008. Het CBR had met verzoekster afgesproken dat de betalingstermijn indien nodig kon worden verlengd.

Het CBR concludeerde tenslotte:

"Gelet op het bovenstaande komen wij tot het oordeel dat uw klacht ten aanzien van het abusievelijk verstuurd besluit tot ongeldigverklaring terecht is. Tevens biedt het CBR excuses aan voor de op bepaalde momenten verwarrende communicatie. Uw klachten dienaangaande verklaren wij derhalve terecht. Voor het overige achten wij uw klacht onterecht."

33. Bij brief van 27 maart 2009 stuurde het CBR verzoekster de uitslag van het tweede onderzoek naar de geschiktheid. Verzoekster voldeed aan de eisen van geschiktheid. De vorderingsprocedure was daarmee beëindigd.

34. Verzoekster diende op 30 maart 2009 een klacht in bij de Nationale ombudsman.

35. De Nationale ombudsman startte op 10 juni 2009 een onderzoek naar de klacht van verzoekster.

36. Het CBR reageerde bij brief van 7 juli 2009 op de opening van het onderzoek. Met betrekking tot de verhinderdata stelde het CBR dat verzoekster via een brochure op de hoogte was gesteld dat verhinderdata moesten worden ingeleverd voordat het onderzoek was gepland. Verzoeksters advocaat had te laat, na de oproep, doorgegeven dat verzoekster verhinderd was voor het tweede onderzoek op 7 juni 2008. Het CBR kon daardoor geen rekening houden met de verhinderdata. Het CBR vond dat verzoekster niet in haar belangen was geschaad, omdat zij naar aanleiding van de contra-expertise alsnog in de gelegenheid was gesteld om een tweede onderzoek te ondergaan.

Over het door verzoekster op eigen initiatief uitgevoerde onderzoek merkte het CBR op dat verzoekster wist dat het CBR bevoegd was om te bepalen door welke deskundige het onderzoek zou worden verricht. Bij brief van 19 mei 2008 had het CBR verzoekster meegedeeld dat psychiater G. geen keuringen verrichtte voor het CBR en dat zij het onderzoek diende te ondergaan bij de door het CBR aangewezen deskundige. Het CBR had het onderzoek dat verzoekster op eigen initiatief had laten uitvoeren daarom niet kunnen aanmerken als tweede onderzoek. Het CBR had het betreffende rapport uiteindelijk wel doorgestuurd naar de keurend psychiater van het tweede onderzoek. Het was een vaste werkwijze om alle relevante (medische) informatie ter beoordeling aan de keurend arts toe te doen komen. Het CBR benadrukte dat het door verzoekster op eigen initiatief ondergane onderzoek niet als tweede onderzoek was gebruikt. Het CBR had tot

slot geen enkel belang om verzoekster niet in de gelegenheid te stellen een tweede onderzoek te ondergaan.

Wat betreft de drie onderzoeken die verzoekster had ondergaan wees het CBR erop dat verzoekster op eigen initiatief en buiten de vorderingsprocedure om een onderzoek had ondergaan, terwijl zij wist dat het CBR daarvoor geen toestemming had gegeven.

Ten aanzien van het niet juist dateren van brieven benadrukte het CBR dat er geen sprake was geweest van antedatering en dat verzoekster niet in haar belangen was geschaad. Verzoekster had op 5 september 2008 telefonisch meegedeeld dat zij de voorlopige uitslag van 29 augustus 2008 niet had ontvangen. Het CBR stuurde daarom diezelfde dag een kopie van de betreffende brief aan verzoekster. Het CBR had tevens telefonisch aan verzoekster meegedeeld dat bij de betalingstermijn rekening zou worden gehouden met het later ontvangen van de brief.

Inzake het verslag van bevindingen van het eerste onderzoek stelde het CBR dat verzoekster naar aanleiding van de voorlopige uitslag van het eerste onderzoek bij brief van 28 maart 2008 het CBR had verzocht om haar het verslag van bevindingen te sturen. Het CBR had deze brief op 31 maart 2008 ontvangen en vervolgens op 8 april 2008 het rapport naar verzoekster gestuurd. Het verslag van bevindingen werd als gevolg van de uitslag van de contra-expertise gewijzigd door psychiater B. Het CBR had het aangepaste rapport op verzoek van verzoekster op 3 september 2008 naar haar toegezonden.

Omtrent de ongeldigverklaring van het rijbewijs merkte het CBR op dat op 29 augustus 2008 abusievelijk de definitieve uitslag van het onderzoek was vastgesteld en het rijbewijs van verzoekster ongeldig was verklaard. Het betreffende besluit was op 3 september 2008 weer ingetrokken, voordat de ongeldigverklaring van het rijbewijs van kracht ging op 5 september 2008. Verzoekster was daarom niet in haar belangen geschaad.

Met betrekking tot de bloeuitslagen van het eerste onderzoek verklaarde het CBR dat bij het laboratoriumonderzoek abusievelijk alleen de waarde van het %CDT was bepaald. De betreffende bloeuitslag bevond zich gewoon in het dossier. Bovendien had verzoekster op het betreffende bloedmonster een contra-expertise laten verrichten.

De duur van de procedure vond het CBR niet onredelijk lang. Indien wettelijke termijnen niet waren gehaald dan had dit geen invloed op de beslissingbevoegdheid van het CBR over de rijgeschiktheid van verzoekster. De duur van de procedure was mede het gevolg van de keuzes die verzoekster gedurende de procedure had gemaakt.

37. Verzoekster reageerde bij brief van 14 september 2009 op de reactie van het CBR. Zij gaf daarbij ondermeer aan dat zij reeds op 6 april 2008 de verhinderdata had opgestuurd naar het CBR.

Met betrekking tot het onderzoek dat verzoekster zelf had laten uitvoeren stelde zij dat psychiater G. wel keuringen verrichtte voor het CBR. Het CBR zou volgens vaste werkwijze alle beschikbare medische informatie doorsturen naar de keurend psychiater. Verzoekster merkte op dat het CBR de verklaring van de chirurg en de uitslagen van de contra-expertise waarschijnlijk niet had doorgestuurd naar psychiater B. voor de herziening van het onderzoek.

Over de datering van de brieven schreef verzoekster dat uit de barcodes van de betreffende brieven was gebleken dat deze niet op de vermelde data verzonden waren. Het CBR had telefonisch toegezegd rekening te zullen houden met de betaaltermijn, maar had dit niet schriftelijk aan haar bevestigd.

Inzake het verslag van bevindingen van het eerste onderzoek verklaarde verzoekster dat het CBR het document in eerste instantie niet had meegestuurd met de voorlopige uitslag van het onderzoek van 27 maart 2008.

Met betrekking tot het zoekraken van de bloeduitslagen van het eerste onderzoek merkte verzoekster op dat het ging om de bloeduitslagen van het onderzoek dat verzoekster zelf had laten uitvoeren.

Ten aanzien van de duur van de procedure wees verzoekster erop dat zij niet ongeschikt zou zijn verklaard bij de herziening van het onderzoek indien het CBR de uitslagen van de contra-expertise en de verklaring van de chirurg zou hebben doorgegeven aan psychiater B.

III. Beoordeling

Verzoekster moest deelnemen aan een onderzoek naar de geschiktheid door het CBR vanwege rijden onder invloed. Op grond van het onderzoek werd zij ongeschikt verklaard. Verzoekster kon zich niet vinden in de uitslag en liet een contra-expertise uitvoeren op haar bloed door een laboratorium. Ook vroeg zij een tweede onderzoek aan bij het CBR, maar op de geplande datum was zij verhinderd. Verzoekster liet zich vervolgens onderzoeken door een door haar zelf gekozen externe deskundige. Dit onderzoek werd niet geaccepteerd door het CBR. Op basis van de uitslag van de contra-expertise herzag het CBR het onderzoek naar de geschiktheid. De uitslag bleef echter onveranderd. Daarbij verklaarde het CBR verzoeksters rijbewijs abusievelijk ongeldig. Deze beslissing werd teruggedraaid, omdat verzoekster nog recht had op een tweede onderzoek. Verzoekster vroeg vervolgens weer een tweede onderzoek aan en werd uiteindelijk toch geschikt bevonden. Verzoekster klaagt over de wijze waarop het CBR de vorderingsprocedure heeft uitgevoerd.

1. Ten aanzien van de verhinderdata

Volgens verzoekster heeft zij de verhinderdata op 6 april 2008 naar het CBR verstuurd. Dat was voordat het onderzoek was ingepland. Het CBR stelt dat het de betreffende brief echter niet heeft ontvangen. Volgens het CBR heeft verzoekster vervolgens te laat, namelijk na de oproep voor het onderzoek, via haar advocaat laten weten dat zij verhinderd was. Vanwege de verschillende verklaringen van beide partijen heeft de Nationale ombudsman niet kunnen vaststellen of het CBR de verhinderdata van 6 april 2008 heeft ontvangen.

De Nationale ombudsman onthoudt zich daarom van een oordeel over dit punt.

2. Ten aanzien van verzoeksters eigen onderzoek

Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit betekent onder meer dat het CBR voor het onderzoek naar de geschiktheid alle beschikbare relevante informatie verstrekt aan de keurend specialist.

Verzoekster klaagde erover dat het rapport van het op haar eigen initiatief uitgevoerde onderzoek aanwezig was in het dossier van het tweede onderzoek. Het CBR verklaarde dat het rapport volgens vaste werkwijze als relevante medische informatie was doorgestuurd naar psychiater T. ten behoeve van het tweede onderzoek.

Verzoekster heeft het onderzoeksrapport zelf aan het CBR verstrekt. Dat het CBR dit rapport vervolgens heeft doorgestuurd naar de keurend psychiater acht de Nationale ombudsman juist. Het onderzoeksrapport bevatte namelijk medische informatie van verzoekster die relevant zou kunnen zijn voor het onderzoek naar de geschiktheid.

De onderzochte gedraging is wat betreft dit punt behoorlijk.

3. Ten aanzien van de drie onderzoeken die verzoekster heeft ondergaan

Verzoekster klaagde erover dat het CBR haar drie onderzoeken heeft laten ondergaan. Het CBR heeft verzoekster een onderzoek opgelegd. Na de herziening van de uitslag van dat onderzoek heeft verzoekster bij het CBR verzocht om een tweede onderzoek. Verzoekster heeft zich daarnaast op eigen initiatief laten onderzoeken door een externe deskundige. Het CBR heeft vooraf aangegeven dat het dit onderzoek niet zou erkennen. Artikel 134 lid 3 van de Wegenverkeerswet 1994 biedt betrokkenen de mogelijkheid om bij een negatieve uitslag van het onderzoek naar de geschiktheid een verzoek in te dienen bij het CBR voor een tweede onderzoek. De procedure bestaat daarmee uit hooguit twee onderzoeken. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoekster twee onderzoeken heeft ondergaan in het kader van de vorderingsprocedure van het CBR. Het derde onderzoek heeft verzoekster op eigen initiatief ondergaan.

De klacht dat het CBR verzoekster drie onderzoeken heeft laten ondergaan, mist daarom feitelijke grondslag.

4. Ten aanzien van de datering van de brieven

Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt met zich mee dat door de overheid verstuurd brieven een juiste verzenddatum bevatten.

Verzoekster stelt dat een tweetal brieven van het CBR niet juist zijn gedateerd. De eerste brief is de bevestiging van de betaling van het tweede onderzoek met als datum 15 april 2008. De tweede brief betreft de voorlopige uitslag van het herziene onderzoek, gedateerd op 29 augustus 2008.

De lezing van beide partijen over de brief van 15 april 2008 komt niet overeen. Volgens verzoekster is de brief geantedateerd, omdat zij deze pas op 29 april 2008 heeft ontvangen. Het CBR ontkent dat de brief niet juist is gedateerd. Verzoekster verklaart dat zij de envelop van de brief heeft laten tekenen door de postbode. Het is echter niet komen vast te staan dat de envelop behoort bij de brief. Bovendien impliceert een verlate ontvangst van de brief niet op voorhand dat deze is geantedateerd. De Nationale ombudsman kan dus niet vaststellen dat er in dit geval sprake was van een onjuiste datering.

Het CBR stelt dat het de voorlopige uitslag van het herziene onderzoek heeft verzonden op 29 augustus 2008. Omdat verzoekster deze brief niet had ontvangen zou het CBR haar een kopie hebben gestuurd op 5 september 2008. De Nationale ombudsman acht het niet aannemelijk dat de voorlopige uitslag op 29 augustus 2008 is verzonden. Het CBR had namelijk op die datum abusievelijk niet de voorlopige, maar de definitieve uitslag van het onderzoek vastgesteld. Dit besluit is ingetrokken op 3 september 2008. Daarbij is de definitieve uitslag omgezet in een voorlopige uitslag. De voorlopige uitslag kan dus niet verzonden zijn op 29 augustus 2008.

Nu het CBR in elk geval bij de tweede brief een onjuiste datering heeft gebruikt, heeft het CBR gehandeld in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

5. Ten aanzien van het verslag van bevindingen van het eerste onderzoek

Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

Verzoekster klaagde erover dat het CBR haar de verslag van bevindingen van het eerste onderzoek niet heeft toegezonden. Zij wilde inzage in dit verslag om te bepalen of zij een tweede onderzoek wilde ondergaan. Het CBR is wettelijk verplicht om na het onderzoek de uitslag daarvan aan betrokkene mee te delen, maar niet het verslag van bevindingen. Verzoekster heeft direct na de uitslag van het eerste onderzoek het CBR verzocht om haar het verslag van bevindingen toe te sturen. Het CBR heeft het verslag vervolgens binnen een redelijke termijn opgestuurd. Aldus heeft het CBR voldaan aan het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

6. Ten aanzien van de ongeldigverklaring van het rijbewijs

Deze gedraging is ook getoetst aan het vereiste van administratieve nauwkeurigheid. Dit vereiste brengt met zich mee dat bestuursorganen besluiten zorgvuldig nemen overeenkomstig de daarvoor geldende wettelijke regels.

Verzoekster klaagt erover dat het CBR haar rijbewijs op 29 augustus 2008 ten onrechte ongeldig heeft verklaard. Het CBR heeft op 29 augustus 2008 na herziening de definitieve uitslag van het onderzoek vastgesteld en verzoeksters rijbewijs ongeldig verklaard per 5 september 2008. Dit besluit was echter onjuist, omdat eerst een voorlopige uitslag had moeten worden vastgesteld en verzoekster in de gelegenheid moest worden gesteld een tweede onderzoek aan te vragen. Naar aanleiding van verzoeksters melding heeft het CBR het besluit daarom ingetrokken op 3 september 2008. Het CBR geeft aan dat verzoekster niet in haar belangen is geschaad, omdat de ongeldigverklaring van het rijbewijs niet van kracht is geworden. De ongeldigverklaring van een rijbewijs is echter een ingrijpend besluit en dient zorgvuldig te worden genomen. De fout is tijdig hersteld, maar pas na de melding van verzoekster. Er is niet voldaan aan het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

7. Ten aanzien van de uitslag van het bloedonderzoek

Verzoekster klaagt erover dat het CBR de bloeuitslagen van het eerste onderzoek niet meer terug kon vinden. Het CBR ontkent dat de gegevens zijn zoekgeraakt. Het laboratorium had abusievelijk alleen de waarde van het %CDT vastgesteld en niet de overige bloedwaarden. De uitslag zou zich in het dossier bevinden. Verzoekster heeft tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman verklaard dat zij doelde op de bloeuitslagen van haar eigen onderzoek.

Het klachtonderdeel mist dus feitelijke grondslag.

8. Ten aanzien van de duur van de procedure

Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit betekent dat bestuursorganen procedures binnen een redelijke termijn uitvoeren.

Verzoekster klaagt erover dat de procedure in totaal anderhalf jaar heeft geduurd. Het CBR vindt dat er geen sprake is van een onredelijk lange procedure. De duur van de procedure is mede het gevolg van de keuzes die verzoekster tijdens de procedure heeft gemaakt.

Het CBR heeft op 16 oktober 2007 besloten om verzoekster een onderzoek naar de geschiktheid op te leggen. Uiteindelijk is verzoekster op 27 maart 2009 geschikt bevonden. De procedure heeft daarmee ruim zeventien maanden geduurd. Gedurende deze tijd verkeerde verzoekster in onzekerheid of zij haar rijbewijs kon behouden. De wet stelt een aantal maximumtermijnen voor bepaalde handelingen binnen de vorderingsprocedure. Deze termijnen zijn twee keer overschreden. Uit het onderzoek door de Nationale ombudsman is verder gebleken dat vooral het inplannen van de onderzoeken lang heeft geduurd. Zo vond het eerste onderzoek pas plaats ruim drie maanden na aanvang van de procedure. Ook het vaststellen van de uitslag van het tweede onderzoek heeft lang geduurd, ruim vier maanden. De duur van de procedure is daarnaast mede bepaald door gedragingen van verzoekster zelf. Zij heeft een contra-expertise laten uitvoeren op grond waarvan het CBR de uitslag van het eerste onderzoek heeft herzien. Deze herziening heeft ongeveer twee maanden in beslag genomen. De Nationale ombudsman stelt vast dat de duur van de procedure te lang is geweest. Dit valt deels te wijten aan het CBR.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen te Rijswijk, is gegrond:

- Ten aanzien van de datering van de brief van 29 augustus 2008 en ten aanzien van de ongeldigverklaring van het rijbewijs, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.
- Ten aanzien van de duur van de procedure, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Voor het overige zijn de klachten niet gegrond dan wel onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 30 maart 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw K. te Voorburg, met een klacht over een gedraging van de Stichting Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (het CBR) te Rijswijk.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het CBR verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kreeg verzoekster de gelegenheid om op de door het CBR verstrekte inlichtingen te reageren.

In het kader van het onderzoek werden betrokkenen verzocht om op de bevindingen te reageren. Zowel verzoekster als het CBR maakten van deze gelegenheid gebruik. De reacties van beide partijen gaven geen aanleiding voor de Nationale ombudsman om de bevindingen aan te passen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- verzoekschrift van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 30 maart 2009;
- brief met bijlagen van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 6 april 2009;
- brief met bijlagen van het CBR aan de Nationale ombudsman van 7 juli 2009;
- brief met bijlagen van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 14 september 2009;
- brief met bijlage van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 13 oktober 2009;
- brief van verzoekster aan de Nationale ombudsman van 23 februari 2010;
- brief van het CBR aan de Nationale ombudsman van 8 maart 2010.

Achtergrond

Wegenverkeerswet 1994

Artikel 134, derde lid:

"Indien het CBR voornemens is het rijbewijs ongeldig te verklaren, deelt het dit mede aan de houder, tevens onder mededeling van de bevoegdheid van betrokkene om

binnen twee weken een tweede onderzoek te verlangen. De aan dit tweede onderzoek verbonden kosten, waarvan de hoogte bij ministeriële regeling wordt vastgesteld, komen ten laste van betrokkene. De artikelen 132 en 133 alsmede het eerste en het vierde lid van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing."